

Sygn. akt I C 347/16 upr.

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Głubczycach, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Daria Dusanowska

Protokolant: sekretarz sądowy Barbara Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2016 roku w Głubczycach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **S.A. z siedzibą we W.**

przeciwko **P. P.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego P. P. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą we W.:

- kwotę 157,12 zł (sto pięćdziesiąt siedem złotych i 12/100) wraz z:

- odsetkami ustawowymi od dnia 12 września 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r,
- odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

- kwotę 121,77 zł (sto dwadzieścia jeden złotych i 77/100) wraz z:

- odsetkami ustawowymi od dnia 12 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r,
- odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

- kwotę 121,77 zł (sto dwadzieścia jeden złotych i 77/100) wraz z:

- odsetkami ustawowymi od dnia 13 listopada 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r,
- odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

- kwotę 121,77 zł (sto dwadzieścia jeden złotych i 77/100) wraz z:

- odsetkami ustawowymi od dnia 12 grudnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r,
- odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

- kwotę 121,77 zł (sto dwadzieścia jeden złotych i 77/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 16 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

- kwotę 121,77 zł (sto dwadzieścia jeden złotych i 77/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 12 lutego 2016 r. do dnia zapłaty,

- kwotę 121,77 zł (sto dwadzieścia jeden złotych i 77/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19 marca 2016 r. do dnia zapłaty,

- kwotę 121,77 zł (sto dwadzieścia jeden złotych i 77/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 12 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty,

- kwotę 169,20 zł (sto sześćdziesiąt dziewięć złotych i 20/100),

2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 390,38 zł (trzysta dziewięćdziesiąt złotych i 38/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

4. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 347/16 upr.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 maja 2016 r., wniesionym do Sądu Rejonowego (...) w L., powód (...) S.A. z siedzibą we W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego P. P. kwoty 1.178,71 zł wraz z odsetkami ustawowymi: od kwoty 157,12 zł od dnia 12 września 2015 r. do dnia zapłaty, od kwoty 121,77 zł od dnia 12 października 2015 r. do dnia zapłaty, od kwoty 121,77 zł od dnia 13 listopada 2015 r. do dnia zapłaty, od kwoty 121,77 zł od dnia 12 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty, od kwoty 121,77 zł od dnia 16 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, od kwoty 121,77 zł od dnia 12 lutego 2016 r. do dnia zapłaty, od kwoty 121,77 zł od dnia 12 marca 2016 r. do dnia zapłaty, od kwoty 121,77 zł od dnia 12 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty, oraz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu podniósł, że pozwany w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w dniu 24.07.2015 r. zawarł z powodem umowę bezpieczeństwa prawnego wraz z certyfikatem jakości ochrony prawnej i windykacyjnej, przedmiotem której było udzielanie konsultacji z zakresu dziedzin związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej (z wyłączeniem obsługi prawnej z zakresu praw na dobach niematerialnych, bezpośredniego udziału w negocjacjach i rokowaniach) oraz udzielanie informacji finansowych, na podstawie której powodowi z tytułu świadczonych usług przysługiwało wynagrodzenie miesięczne w wysokości 121,77 zł brutto (99,00 zł + 23% VAT). Powód wskazał, że z tytułu świadczonych usług obciążono pozwanego fakturami VAT na łączną kwotę 1.009.50 zł, których domaga się zapłaty, a ponadto doliczył kwotę odpowiadającą 40 Euro, jako rekompensatę za koszty odzyskiwania należności na podstawie art.10. ust.1 ustawy z dnia 08.03.2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, jednak pozwany nie uregulował tych należności, mimo wezwania do zapłaty.

Postanowieniem z dnia 25 maja 2016 r. w sprawie VI Nc (...) Sąd Rejonowy (...) w L. stwierdzając brak podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał sprawę do tutejszego Sądu.

Po przekazaniu sprawy, w piśmie z dnia 7 lipca 2016 r. powód wskazał, iż dochodzi kwoty w wysokości 1.178,71 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od następujących kwot częściowych: od kwoty w wysokości 121,77 zł odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od dnia 12.04.2016 do dnia zapłaty, od kwoty w wysokości 121,77 zł odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od dnia 12.03.2016 do dnia zapłaty, od kwoty w wysokości 121,77 zł odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od dnia 12.02.2016 do dnia zapłaty, od kwoty w wysokości 121,77 zł odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od dnia 16.01.2016 do dnia zapłaty, od kwoty w wysokości 121,77 zł odsetek ustawowych liczonych od dnia 12.12.2015 do dnia 31.12.2015, odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 01.01.2016 do dnia zapłaty, od kwoty w wysokości 121,77 zł odsetek ustawowych liczonych od dnia 13.11.2015 do dnia 31.12.2015, odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 01.01.2016 do dnia

zapłaty, od kwoty w wysokości 121,77 zł odsetek ustawowych liczonych od dnia 12.10.2015 do dnia 31.12.2015, odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 01.01.2016 do dnia zapłaty, od kwoty w wysokości 121,77 zł odsetek ustawowych liczonych od dnia 12.09.2015 do dnia 31.12.2015, odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 01.01.2016 do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, wskazując, że odsetek ustawowych dochodzi na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 56 z dnia 9.10.2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, natomiast odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych powód żąda na podstawie art. 7 ust.1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

Pozwany P. P. pomimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy i wezwania do złożenia odpowiedzi na pozew, nie stawił się na rozprawę w dniu 13 października 2016 r., nie złożył odpowiedzi na pozew, nie wnosił również o przeprowadzenie rozprawy pod swoją nieobecność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 lipca 2015 r. (...) S.A. we W. zawarł z P. P. umowę bezpieczeństwa prawnego wraz z certyfikatem jakości ochrony prawnej i windykacyjnej, przedmiotem której było udzielanie konsultacji z zakresu dziedzin związanych prowadzeniem działalności gospodarczej (z wyłączeniem obsługi prawnej z zakresu praw na dobach niematerialnych, bezpośredniego udziału w negocjacjach i rokowaniach) oraz udzielanie informacji finansowych.

dowód: umowa (...) z dnia 15.07.2015 r. - k. 18 akt,

W związku z powyższym powód wystawił pozwanemu osiem faktur, a to:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 01 września 2015 r., z terminem płatności do dnia 11 września 2015 r., za obsługę prawną za miesiące sierpień i wrzesień 2015 r. na łączną kwotę 157,12 zł,

- fakturę VAT nr (...) z dnia 01 października 2015 r., z terminem płatności do dnia 11 października 2015 r., za obsługę prawną za miesiąc październik 2015 r. na kwotę 121,77 zł,

- fakturę VAT nr (...) z dnia 02 listopada 2015 r., z terminem płatności do dnia 12 listopada 2015 r., za obsługę prawną za miesiąc listopad 2015 r. na kwotę 121,77 zł,

- fakturę VAT nr (...) z dnia 01 grudnia 2015 r., z terminem płatności do dnia 11 grudnia 2015 r., za obsługę prawną za miesiąc grudzień 2015 r. na kwotę 121,77 zł,

- fakturę VAT nr (...) z dnia 05 stycznia 2016 r., z terminem płatności do dnia 15 stycznia 2016 r., za obsługę prawną za miesiąc styczeń 2016 r. na kwotę 121,77 zł,

- fakturę VAT nr (...) z dnia 01 lutego 2016 r., z terminem płatności do dnia 11 lutego 2016 r., za obsługę prawną za miesiąc luty 2016 r. na kwotę 121,77 zł,

- fakturę VAT nr (...) z dnia 01 marca 2016 r., z terminem płatności do dnia 18 marca 2016 r., za obsługę prawną za miesiąc marzec 2016 r. na kwotę 121,77 zł,

- fakturę VAT nr (...) z dnia 01 kwietnia 2016 r., z terminem płatności do dnia 11 kwietnia 2016 r., za obsługę prawną za miesiąc kwiecień 2016 r. na kwotę 121,77 zł,

dowód: faktury - k. 20-27 akt,

W związku z nieuregulowaniem płatności przez pozwanego, pismem z dnia 25 kwietnia 2016 r. (...) Sp. z o.o. działając na zlecenie (...) S.A. wezwała powoda do zapłaty kwoty 1.009,51 zł do dnia 2 maja 2016 r., informując, że przysługuje im prawo do naliczenia kwoty z tytułu rekompensaty kosztów odzyskania należności w wysokości 40 euro, przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca

poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, na podstawie art. 10 ust 1 ustawy z dnia 8.03.2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

dowód: wezwanie do zapłaty - k. 19 akt,

Pomimo wezwania pozwany nie uregulował zadłużenia wobec powoda.

/bezsporne/

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w przeważającej części zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, iż niniejsza sprawa stanowi kontynuację postępowania zainicjowanego pozwem złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczego pod sygn. akt Nc-e (...), z tym że przed tutejszym Sądem podlega rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym, w którym po myśl art. 505⁽⁴⁾ § 1 k.p.c. zmiana powództwa jest niedopuszczalna. Tym samym rozpoznając sprawę Sąd związany był wyłącznie pierwotnie zgłoszonym żądaniem pozwu wniesionym przed Sądem Rejonowym (...)w L..

Zgodnie z art. 339 § 1 i § 2 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Komentowany przepis ustanawia domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda dotyczących okoliczności faktycznych w wypadku bezczynności pozwanego, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia praw. Domniemanie to dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Domniemanie to zastępuje jedynie postępowanie dowodowe. Ten wyjątkowy przepis nie może być wykładany rozszerzająco. Zatem Sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy w świetle przepisów obowiązującego prawa materialnego twierdzenia powoda uzasadniają uwzględnienie żądań pozwu, w zakresie tym nie obowiązuje bowiem domniemanie z art. 339 § 2 k.p.c., negatywny zaś wynik takich rozważań powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07 czerwca 1972 r. III CRN 30/72, niepubl., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 31 marca 1999 r. I CKU 176/97 Prok i Pr. 1999, Nr 9, s. 30).

W niniejszej sprawie niewątpliwie zaistniały przesłanki do wydania wyroku zaocznego albowiem pozwany P. P. nie stawiał się na rozprawę pomimo, iż o jej terminie był prawidłowo zawiadomiony, nie złożył odpowiedzi na pozew ani w żaden inny sposób nie zajął stanowiska w sprawie, nadto nie wnosił o przeprowadzenie rozprawy w swojej nieobecności.

Zasadniczo przytoczone przez stronę powodową twierdzenia o okolicznościach faktycznych nie budziły wątpliwości Sądu, wobec czego powództwo zasługiwało na uwzględnienie tak co do należności głównej, jak i odsetkowej.

Umowę zawartą przez strony należało zakwalifikować jako umowę o świadczenie usług, do której mają zastosowanie przepisy art. 734 k.c. (art. 750 k.c.). Umowa taka może zostać zawarta w każdy sposób, jaki dla umów przewiduje Kodeks cywilny (art. 66-72¹ k.c.). Obowiązkiem dającego zlecenie jest przy tym zapłata umówionego wynagrodzenia (art. 735 k.c.). Pozwany nie kwestionował faktu zawarcia umowy, wysokości wynagrodzenia za obsługę, nie twierdził aby umowa została wypowiedziana, bądź rozwiązana, nie twierdził też, aby wiarygodność powoda wygasła. Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 735 k.c. w zw. z art. 750 k.c. należało zasądzić od pozwanego kwoty objęte żądaniem pozwu, a wynikające z dołączonych do pozwu faktur.

W części dotyczącej zapłaty równowartości 40 euro podstawę prawną orzeczenia stanowi art. 10 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 684), w brzmieniu sprzed nowelizacji wchodzącej w życie 1 stycznia 2016 r. Zgodnie z art. 10 ust. 1 u.t.z. wierzycielowi, od dnia nabycia uprawnienia do

odsetek, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub art. 8 ust. 1, bez wezwania, przysługuje od dłużnika z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności równowartość kwoty 40 euro przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne. Rekompensata za koszty odzyskiwania należności w wysokości 40 euro, przewidziana w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. 2013, poz. 403), przysługuje wierzycielowi bez konieczności wykazania, że koszty te zostały poniesione. Roszczenie o rekompensatę w wysokości 40 euro powstaje po upływie terminów zapłaty ustalonych w umowie lub ustalonych zgodnie z art. 7 ust. 3 i art. 8 ust. 4 tej ustawy (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2015 r., sygn. III CZP 94/15).

Rozstrzygnięcie w przedmiocie odsetek ustawowych uzasadnia brzmienie art. 481 k.c. Przy czym, wobec wejścia w życie ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1830), za okres od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty od wskazanych w pozwie kwot oraz za okresy po dniu 01 stycznia 2016 r., zasądzone odsetki ustawowe za opóźnienie.

Z kolei daty początkowe naliczania odsetek określono mając na względzie datę wymagalności poszczególnych należności, którą stanowiły wskazane w fakturach terminy płatności.

W tym miejscu wskazać należy, iż w ocenie Sądu nie zasługiwało na uwzględnienie żądanie zapłaty odsetek od kwoty 121,77 zł (wynikającej z niezapłaconej faktury VAT z dnia 01 marca 2016 r.) począwszy od dnia 12 marca 2016 r. Jak bowiem wynika z faktury VAT nr (...) z dnia 01 marca 2016 r./karta 21 akt/, wystawionej za obsługę prawną za miesiąc marzec 2016 r. na kwotę 121,77 zł, termin jej płatności ustalono na dzień 18 marca 2016 r., wobec czego odsetki od tejże kwoty należne są (...) S.A. z siedzibą we W. dopiero od dnia następnego po zakreślonej dacie płatności, a mianowicie od dnia 19 marca 2016 r., nie zaś od dnia 12 marca 2016 r., jak to wskazano w pozwie. W dniu 12 marca 2016 r. pozwany nie pozostawał w opóźnieniu w spełnieniu świadczenia, albowiem termin jego spełnienia jeszcze w tej dacie nie nadszedł. W tym stanie Sąd oddalił powództwo w części obejmującej żądanie odsetek ustawowych od kwoty 121,77 zł od dnia 12 marca 2016 r., zasądzając odsetki od w/w kwoty począwszy od dnia 19 marca 2016 r.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł o treść przepisu art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 390,38 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, bowiem opłatę sądową od pozwu w kwocie 30,00 zł, opłatę manipulacyjną dla dostawcy usług płatności w wysokości 0,38 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda, będącego radcą prawnym w kwocie 360,00 zł, to jest według stawki minimalnej, zgodnie z § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, należało uznać za niezbędne do celowego dochodzenia przez powoda swoich praw.

Orzeczenie w przedmiocie nadania wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności uzasadnia natomiast przepis art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c.

Mając na względzie powołane okoliczności, na podstawie wskazanych przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.